

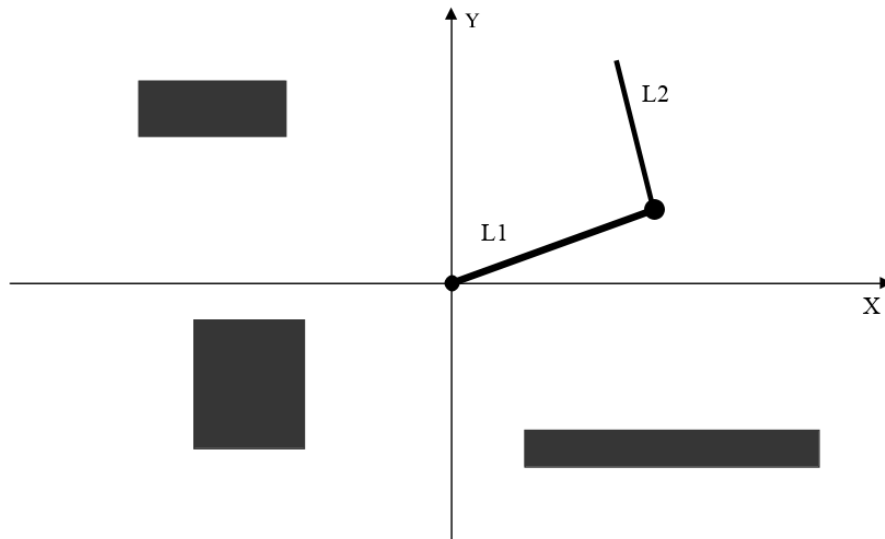
Programowanie urządzeń sterowanych numerycznie

Zadanie 4

Temat: Szukanie drogi dla płaskiego łańcucha kinematycznego

Termin: 3.12.2024 - 17.12.2024 (2 tygodnie)

Celem zadania jest implementacja prostego algorytmu szukania drogi dla dwuwymiarowego łańcucha kinematycznego. Wygląd schematyczny zadania przedstawia rysunek 1.

Rysunek 1: Analizowany łańcuch kinematyczny złożony z dwóch ramion o długościach $L1$ i $L2$. Łańcuch jest płaski, tzn. obie osie obrotu są prostopadłe do płaszczyzny XY . Widoczne prostokąty to przeszkody umieszczone w przestrzeni roboczej robota

Opis programu

Program działa w dwóch trybach – edycji oraz szukania drogi. Po uruchomieniu program domyślnie działa w trybie edycji przeszkód i łańcucha kinematycznego. Parametry robota (L1 i L2) oraz przeszkody są definiowane odpowiednio poprzez wpisanie odpowiednich długości z klawiatury oraz za pomocą myszki. Początek pierwszego ramienia znajduje się w początku układu współrzędnych. Ponadto, kliknięcie myszką w dowolny punkt przestrzeni roboczej (x, y) powoduje ustawienie robota tak, że jego koniec (efektor) znajduje się w klikniętym punkcie (należy rozwiązać proste zadanie kinematyki odwrotnej). Pokazywane są oba możliwe rozwiązania, jedno lub żadne – jeśli położenie jest nieosiągalne (np. z powodu zasłonięcia przez przeszkodę). Użytkownik ma zawsze możliwość wyboru interesującej go konfiguracji.

Przeszkody na scenie i przestrzeń konfiguracji

Należy zbudować tablicę współrzędnych wewnętrznych łańcucha – kąty α_1 i α_2 – tj. utworzyć dyskretyzację przestrzeni konfiguracji łańcucha. Zalecane jest przyjęcie podziału na 360 części czyli utworzenie tablicy 360 x 360 (uwaga na topologię przestrzeni konfiguracji!). Następnie dla każdej konfiguracji odpowiadającej wartościom indeksów w tej tablicy należy sprawdzić, czy łańcuch kinematyczny przecina się z którąś z przeszkód. Tablica będzie zatem zawierać odpowiednie wartości wskazujące, czy w dana konfiguracja jest osiągalna czy nie. Przestrzeń konfiguracji należy wizualizować tzn. należy przedstawić w programie prostokąt, w którym każdy piksel odpowiada jednej komórce tablicy, a kolorami oznaczone są wartości. W trybie edycji przeszkody mogą być dodawane, usuwane, zmieniane przez użytkownika. Nie trzeba wypisywać listy przeszkód, wystarczy ich wizualna reprezentacja. Nie ma także potrzeby, aby przestrzeń konfiguracji była obliczana za każdym uaktualnieniem przeszkód a tylko na żądanie użytkownika.

Metoda szukania drogi

W trybie szukania drogi użytkownik wybiera konfigurację początkową i końcową – wybierając punkty (x, y) efektora w przestrzeni roboczej łańcucha. Następnie algorytmem flood-fill (4-spójny) znajdowana jest w przestrzeni konfiguracji droga pomiędzy tymi położeniami. Wynik obliczeń prezentowany jest użytkownikowi na 2 sposoby:

1. **Animacja na scenie:** łańcuch przesuwający się z położenia początkowego do końcowego (animacja zgodna z upływem czasu),
2. **Łamana w przestrzeni konfiguracji:** wyznacza drogę w przestrzeni konfiguracji; gradientem kolorów należy oznaczyć odległość każdego punktu od położenia początkowego znaną przez algorytm flood-fill podczas szukania drogi.

Należy pamiętać, że użytkownik ma zawsze możliwość wyboru dowolnej z dwóch konfiguracji (o ile występują) w pozycji początkowej i końcowej ruchu.